

SZPAK I SOWA

Szpak umiał mówić trzy słowa,
Że najmądrzejsza jest sowa.
Pliszka siedziała na dębie,
Opowiedziała to ziębie;
Zięba spotkała się z kosem,
Ćwierknęła mu to półgłosem;
Gdy kos się spotkał z jaskółką,
To samo powtarzał w kółko;
Kukułka w rozmowie z wroną
Mówiła to, co mówiono,
A wrona przez całe noce
Opowiadała to sroce.

I tak od słowa do słowa
Orzekła cała dąbrowa,
Że najmądrzejsza jest sowa.

A sowie przykro okropnie:
„Niech tego szpaka gęś kopnie,
Bo szpak popełnia ten błąd, że
Ma mnie za mądrą. A skądże?
Ja się zupełnie nie mądrzę,
Ja jestem głupsza od szpaka,
Przysięgam, że jestem taka!”

A szpak na sowę się gniewa,
Od drzewa lata do drzewa,
Te same słowa powtarza,
Nieszczęsną sowę obraża
I mówi, kiedy ją spotka:
„Udaje głupią. Idiotka!”